

مطالعه تکامل خاک‌ها و تنوع کانی‌های رسی در یک ردیف پستی و بلندی در استان خوزستان

سیروس جعفری^{*} و حبیب‌الله نادیان^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۷/۱۰ : تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۳/۲۸)

چکیده

با هدف بررسی تغییر خصوصیات خاک‌ها در یک ردیف پستی و بلندی مطالعه‌ای در استان خوزستان انجام شد. برای این منظور در امتداد شمالی جنوبی استان، خاکرخهایی در اراضی مجاور روودخانه کارون حفر و خصوصیات این خاک‌ها تعیین شد. نتایج نشان داد که بافت خاک از بخش‌های شمالی به سمت جنوب با تغییرات تدریجی روبه سنگینی است. در اراضی پست، تکامل خاک به تشکیل افق سالیک و در برخی موارد تشکیل رنگدانه محدود شده است. علی‌رغم سطح بالای آب زیرزمینی در برخی از اراضی، بهدلیل شوری زیاد گلی با رنگدانه‌ها ملاحظه نشد. در بخش‌هایی از این اراضی بازه‌کشی نسبتاً مناسب، آهک از سطح شسته و در عمق تجمع یافته بود. در این خاک‌ها تشکیل افق کلسیک با درجات توسعه متفاوت، حداقل تکامل خاکرخی خاک منطقه را نشان می‌دهد. در بخش‌های میانی منطقه با سابقه کشت و کار بیشتر، تشکیل افق‌های کمبیک و پا کلسیک نشان از تحول خاکرخی بیشتر خاک دارد. تشکیل این افق علاوه بر بهبود شرایط زه‌کشی که سبب تسريع در آبشویی شده، به واسطه بهبود رشد موجودات زنده (متاثر از زه‌کشی) می‌باشد. وجود رس اسماکتی در بخش‌های جنوبی منطقه به انتقال این رس از قسمت‌های بالادرست در اثر جریان‌های سیلابی مربوط می‌گردد که در اثر فرآیندهای انتشار و رسوب بهدلیل اندازه بسیار ریز در این خاک‌ها در همه افق‌ها تجمع یافته است. رس پالی گورسکایت در برخی از خاک‌ها بهدلیل شرایط مناسب زه‌کشی و آبیاری شدید از خاکرخ خاک حذف شده و یا میزان آن به حداقل رسیده است. با این وجود کانی‌های رسی کلریت، اسماکتی، ایلیت و کوارتز نیز در اندازه رس در این اراضی ملاحظه شد.

واژه‌های کلیدی: خاک، ردیف پستی و بلندی، زه‌کشی، کاتنا، تکامل

۱. گروه خاک‌شناسی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان
* : مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: siroosjafari@yahoo.com

مقدمه

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه بخشی از دشت بین النهرین در استان خوزستان قرار دارد. به دلیل الگوی شمالی جنوبی شیب در خوزستان، الگوی انتخاب خاکرخ‌ها نیز در این راستا انتخاب گردید. موقعیت خاکرخ‌ها در منطقه مورد مطالعه طوری انتخاب شدند که در برگیرنده تنوع کافی از خاک‌های منطقه باشد. با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی و عکس‌های اخبار ماهواره‌ای منطقه مورد مطالعه، محل خاکرخ‌ها تعیین و پس از حفر، با استفاده از روش استاندارد تعیین گردیدند (۲۵). در شکل ۱ موقعیت خاکرخ‌های حفر شده در استان خوزستان نشان داده شده است.

با توجه به ویژگی‌های مورفولوژیکی و نحوه قرار گرفتن افق‌های زنتیکی و همچنین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و تعاریف موجود در سیستم طبقه‌بندی خاک، افق‌های مشخصه سطحی و زیرسطحی تعیین گردید (۲۴ و ۲۶). از کلیه نمونه خاک‌های تهیه شده، آزمایش‌های زیر صورت گرفت: قابلیت هدایت الکتریکی در عصاره اشباع خاک (EC_h)، pH خاک در گل اشباع، درصد اشباع رطوبت خاک (SP) با خشک کردن گل اشباع نمونه در دمای ۱۰۵°C (۱۱۰) تعیین گردید (۲۸). بافت خاک با هیدرومتر (۱۳)، ماده آلی به روش اکسایش تر (۱۲)، کربنات کلسیم با خشی سازی با اسید کلریدریک و حرارت دهی (۲۰)، گچ به روش رسوب در استن (۲۰)، ظرفیت تبادل کاتیونی به روش چاپمن (۸)، پتانسیم محلول با عصاره گیری اشباع خاک، پتانسیم و سدیم تبادلی به روش عصاره گیری با استات آمونیوم (۱۴)، کلسیم و منیزیم تبادلی نیز از اختلاف ظرفیت تبادل کاتیونی و میزان پتانسیم و سدیم تبادلی برآورد شد (۷). این خاک‌ها براساس افق‌های مشخصه و رژیم‌های رطوبتی و حرارتی و سایر فاکتورها، مطابق کلید روش جامع طبقه‌بندی خاک آمریکایی (۲۶) تا سطح فامیل طبقه‌بندی گردید.

هم‌چنین شناسایی کانی‌های رسی نیز مطابق روش جکسون (۱۴) و کیتریک و هوپ (۱۷) با استفاده از پراش پرتو ایکس

دشت خوزستان از لحاظ زمین‌شناسی جزء یکی از سه منطقه زمین‌شناسی زاگرس می‌باشد که شامل بخشی از دشت وسیع بین النهرین است. رسوبات سطحی این دشت از فرسایش آبی بخش‌های بالا دست و از طریق سیلاپ رودخانه‌های بزرگی چون کارون، دز و کرخه به دشت منتقل شده‌اند. شیب کلی دشت با اختلاف ارتفاعی بالغ بر ۴۰۰ متر، در امتداد شمالی جنوبی است. مواد مادری این خاک‌ها از رسوبات آبرفت‌های رودخانه‌ای حاصل شده است که برای هر رودخانه تقریباً از دارای شرایط نسبتاً یکسانی است. این خاک‌ها از بخش شمالی تا جنوبی به دلیل توزیع اندازه ذرات دارای اختلافاتی است. اختلاف ارتفاع همراه با سطح آب زیرزمینی متغیر در بسیاری از بخش‌های دشت خوزستان، کاتنایی (Catena) از خاک‌ها را در منطقه ایجاد نموده است. میانی اصطلاح کاتنا را وارد علم خاک‌شناسی نمود که به زنجیری از خاک‌ها اطلاق می‌گردد که روی یک زمین نما (Landscape) از بخش‌های مرتفع به سمت بخش‌های کم ارتفاع تر قرار دارند (۱۱). پستی و بلندی یکی از ۵ فاکتور خاکسازی است که سبب ایجاد انرژی جنبشی و پتانسیل برای تغییر در سیستم خاک می‌گردد (۲۲). با تغییر توپوگرافی، سرعت حرکت مواد و انرژی تغییر نموده و سبب تغییر آب نفوذی گردیده که این امر بر بسیاری از فرآیندهای دیگر خاکسازی از جمله عمق تشکیل افق کلسیک (۱۵)، افق آرجیلیک (۱۶)، میزان ماده آلی (۱۵) و الگوی توزیع و نوع پوشش گیاهی (۱۱) اثرگذار می‌باشد. از آنجایی که تغییر شرایط پستی و بلندی سبب ایجاد خاک‌های با خصوصیات و ویژگی‌های متفاوت می‌گردد، مطالعه رابطه بین خصوصیات خاک‌ها در امتداد یک شیب می‌تواند برای دستیابی به اثرات توپوگرافی و زهکشی بر ویژگی‌های خاک‌ها مورد استفاده قرار گیرد (۲۲). هدف از این مطالعه بررسی اثر توپوگرافی و زهکشی بر تکامل خاک‌ها و تنوع ترکیب کانی‌های رسی در خاک‌ها است.

شکل ۱. موقعیت خاکرخ‌های حفر شده در استان خوزستان.

نتایج و بحث

با توجه به داده‌های اقلیمی، رژیم حرارتی خاک منطقه هیبرترمیک (Hyperthermic)، رژیم‌های رطوبتی Aridic (از دارخوین تا بخش‌های شمالی شامل اندیمشک) و Aridic (از آبادان تا دارخوین) تعیین که با نقشه رژیم‌های رطوبتی ایران نیز مطابقت دارد (۱). منطقه دارای رژیم رطوبتی در محدوده ۵۰ میلی‌متر در سال و از میزان تبخیر نسبتاً مشابهی برخوردار است. مواد مادری منطقه عموماً از رسوبات آبرفتی رودخانه‌ای است (جدول ۱).

خاکرخ ۱۲ در جنوبی‌ترین نقطه منطقه، در ۱۰ کیلومتری شمال غربی شهرستان اروندکنار نماینده خاکفرد این فسمت است (شکل ۱). این خاکرخ دارای اپی‌بدون اکریک و افچه‌های مشخصه زیرسطحی کمبیک و سالیک است (جدول ۲). در افچه‌های زیر سطحی این خاک، تجمع میزان زیادی از املاح سبب ایجاد افچ سالیک گردیده است (جدول ۳). این افچ

پس از حذف املاح محلول، کربنات‌ها، مواد آلی و اکسیدهای آهن و منگنز آزاد صورت گرفت. رس‌های خالص به کمک پراش اشعه ایکس (XRD) مدل ADVANCE D با استفاده از تابش Cukα با انرژی ۴۰ kV و ۳۰ mA انجام شد. نمونه‌های آرایش یافته برای پلاکهای بدون تیمار (NT)، اشباع با پتانسیم در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد (K25)، اشباع با پتانسیم و حرارت در ۵۵°C (K55)، اشباع با منیزیم (Mg25) و اشباع با منیزیم همراه اشباع سازی با اتیلن گلیکول (EG) انجام شد. شناسایی براساس تفسیر پیک تیمارها صورت گرفت (۲۲). برآورد نیمه کمی مقدار کانی‌های رسی نیز از طریق محاسبه ارتفاع پیک‌های رده اول کانی‌ها صورت گرفت (۱۰). کانی‌های رسی افچه‌ای سه خاکرخ یکی در شمالی‌ترین منطقه طرح اندیمشک خاکرخ (۱)، دیگری در میانه منطقه (جنوب اهواز خاکرخ ۷) و سومی در جنوبی‌ترین بخش منطقه (آبادان خاکرخ ۱۲) با این روش مطالعه شد.

جدول ۱. مشخصات عمومی خاکرخ‌های مورد مطالعه در استان خوزستان

شماره نیمرخ	مشخصات جغرافیایی	نام منطقه	ارتفاع	دراصد	فیزیوگرافی	کلاس زهکشی	کاربری	مواد مادری
۱	۲۵۷۲۸۰-۲۵۹۱۰۲۷	اندیمشک	۲۶۸	۴	فلات	مناسب	زراعی	رسوبات سیلابی
۲	۲۵۴۴۴۱-۲۵۰۵۷۵۲	هفت تپه	۸۰	۳	فلات	مناسب	زراعی	رسوبات سیلابی
۳	۲۵۵۵۵۷-۲۵۲۲۷۲۴	شاورر	۲۸	۲	فلات	نسبتاً مناسب	زراعی	رسوبات سیلابی
۴	۲۷۲۹۲۱-۲۵۱۱۸۲۲	شاورر	۲۲	۲	دشت آبرفتی	نسبتاً مناسب	زراعی	رسوبات سیلابی
۵	۲۶۰۹۵۲-۲۴۵۵۸۴۵	جنوب اهواز	۸	۱	دشت آبرفتی	ضعیف	بایر	رسوبات سیلابی
۶	۲۵۲۰۵۷-۲۴۴۲۴۴۶	جنوب اهواز	۷	۱	دشت آبرفتی	ضعیف	بایر	رسوبات سیلابی
۷	۲۴۲۶۷۹-۲۴۲۸۰۵۸	امیرکبیر	۶	۱	دشت آبرفتی	ضعیف	نیشکر	رسوبات سیلابی
۸	۲۴۷۲۷۱-۲۴۱۰۴۱۵	غرب کارون	۵	۱	دشت آبرفتی	مناسب	بایر	رسوبات سیلابی
۹	۲۴۲۷۹۷-۲۴۰۳۴۶۶	غرب کارون	۵	۱	دشت آبرفتی	ضعیف	بایر	رسوبات سیلابی
۱۰	۲۳۴۶۰۱-۲۳۹۱۴۴۶	شمال خرمشهر	۲	۰/۵	اراضی پست	ضعیف	بایر	رسوبات سیلابی
۱۱	۲۳۴۹۲۲-۲۲۸۲۱۴۵	شمال خرمشهر	۲	۰	اراضی پست	ضعیف	بایر	رسوبات سیلابی
۱۲	۲۶۲۹۸۹-۲۲۲۱۲۶۷	اروند کنار آبادان	۱	۰/۵	اراضی پست	ضعیف	زراعی	رسوبات سیلابی

سدیم سبب انتشار رس‌ها شده (۲۷) و در اثر این گردیده، فرآیند تشکیل ساختمان در خاک تسریع می‌گردد. چنین فرآیندی توسط کیلوگ (۱۱) نیز تشریح شده است (شکل ۲). وجود کانی‌های قابل انبساط در خاک همراه با یون سدیم و دوره‌های تری و خشکی خاکرخ، سبب تسریع در تشکیل ساختمان خاک گردیده است (۱۰).

خاک‌های مورد مطالعه در اثر رسوبگذاری‌های فیزیکی یا شیمیایی رسوبات ناشی از سیلاب‌های رودخانه کارون تشکیل شده‌اند. فرآیندهای فیزیکی و رسوب ذرات درشت عمده‌اند در بخش‌های بالادست سبب تشکیل خاک‌ها شده‌اند. در حالی که فرآیند رسوبگذاری شیمیایی عمده‌اند در اثر افزایش غلظت الکترولیت و فلاکوله شدن، سبب رسوب رس‌ها شده‌اند (۲۷). در بخش‌های جنوبی استان خوزستان، در اثر برخورد آب رودخانه‌های حامل رسوبات با آب شور خلیج فارس، این فرآیند منجر به رسوب‌گذاری ذرات معلق در آب شده‌اند. به عبارتی در قسمت‌های جنوبی‌تر استان، بافت خاک‌ها ریزتر شده و رو به سنگینی است. این رسوب‌گذاری، عامل مهم پسروی

به دلیل مناسب بودن زهکشی و سطح بالای آب زیرزمینی شور منطقه از یک سو و تبخیر شدید از سوی دیگر تشکیل شده است. تجمع آب طی سالیان زیاد سبب ایجاد شرایط اشیاعی در خاک و در نتیجه ایجاد حالت کاهشی شدید شده است. حالت کاهشی سبب تغییر رنگ خاک در اعمق پائین‌تر از ۱۴۵ سانتی‌متری شده است.

تشکیل افق کمبیک در این خاک‌ها ناشی از تشکیل ساختمان ستونی است که به دلیل شرایط مناسب‌تر زهکشی در ادوار گذشته رخ داده است. این اراضی به واسطه داشتن نهرهای که در طی جریان‌های مد، آبیاری و با جذر زهکشی شده‌اند، از نوع ویژه‌ای از سیستم آبیاری و زهکشی و رژیم رطوبتی خاک بهره برده‌اند. در این اراضی، جریان‌های جذر و مدبی سبب تر و خشک شدن اراضی طی مدت‌های مدبیدی شده‌اند. تر و خشک شدن از یک سو و سدیم زیاد در مکان‌های تبادلی سبب ایجاد درز و ترک‌هایی در خاک‌های مذکور گردیده که این درز و ترک‌ها به مرور سبب ایجاد رخ و در نهایت منجر به ایجاد ساختمان‌های منشوری قوی شده است. با کاهش شوری خاک،

جدول ۲. برخی از خصوصیات مورفولوژیکی خاکرخ‌های مورد مطالعه.

افق	مرز	ساختمان	پایداری	روزنه	ریشه	گج	آهک	رنگدانه
خصوصیات مورفولوژیکی افق‌های مختلف در خاکرخ شماره ۱۲.								
--	ev	--	vf, f	vf, Dis, ran	--	vh	M	CS
f\d	ev	--	vf, f	m,f, Dis, v	--	vh	Pr\m	CW
f\d	ev	--	--	m,f, Dis, v	--	vh	Pr\m	CS
خصوصیات مورفولوژیکی افق‌های مختلف در خاکرخ شماره ۷.								
--	ev	--	vf\	mc	--	h	M	gw
--	f\isf	--	vf\	mc	--	vh	sbk\f	gs
--	f\isf	--	f\	mc	--	vh	Sbk\m	gs
--	ev	--	f\	ff	--	h	M	--
خصوصیات مورفولوژیکی افق‌های مختلف در خاکرخ شماره ۵.								
--	ev	--	\vf	\vf, ver, cont,t	--	vfi	m	gw
--	ev	\f	--	\f, ver, cont,t	--	fr	m	gw
--	f,\r,ss	--	--	\f, ver, cont,t	--	fi	m	gw
--	ev	--	--	\vf, ver, cont,t	--	fr	m	--
خصوصیات مورفولوژیکی افق‌های مختلف در خاکرخ شماره ۴.								
--	ev	--	\vf, f	\vf	--	fr	m	cw
--	ev	--	\f/\m	\vf/\f	--	fr	\sbk	gw
--	ev	--	\f/\m	\vf/\f	--	fr	\sbk	gw
--	ev	--	--	\vf/\f	--	fr	m	--
خصوصیات مورفولوژیکی افق‌های مختلف در خاکرخ شماره ۲.								
--	ev	--	vfc	\vfCont	--	vh	m	gw
--	f\isf	--	vff	\vfDi	--	eh	\sbk	cs
f\f	f\isc	--	cf	\cVer	--	eh	\sbk	cs
c\d	ev	--	cf	\fVer	--	vh	m	--

ادامه جدول ۲

خصوصیات مورفولوژیکی افق‌های مختلف در خاکرخ شماره ۱.

--	ev	--	vff	Mf	--	h	m	Cs	Ap
--	fisf	--	vff	Mc	--	vh	sbk\ f	Gs	Bw
--	c\ rsc	--	--	Mc	--	vh	sbk\ m	Gs	Bk\
--	m\ rsc	--	fm	Ff	--	h	sbk\ m	--	Bk\

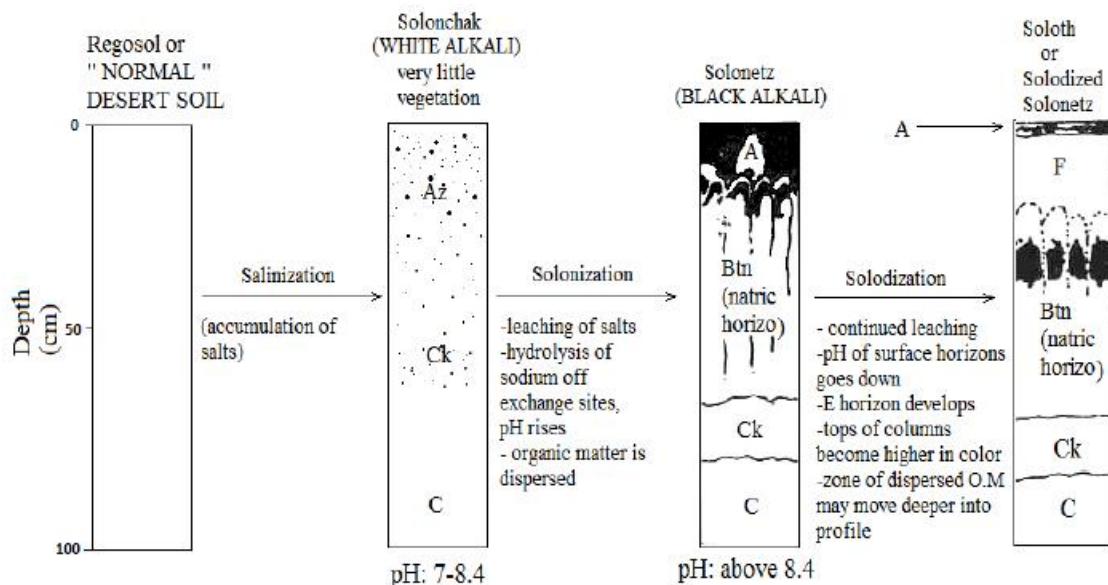
جدول ۲. برخی از خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاکرخ‌های انتخاب شده در منطقه مورد مطالعه.

ESP	CEC	SAR	آهک	گج	بافت	pHe	ECe	ضخامت	افق
	/	%	cmol/kg		/	/	/	dS/m	cm
خاکرخ شماره ۱۲ (Typic Aquisalids)									
۷۱/۰	۱۴/۲	۴۰/۱	۴۲/۰	۰/۹	SiC	۷/۶	۹۲/۸	۰-۲۵	Az
۶۸/۰	۱۲/۴	۴۲/۵	۲۵/۰	۱/۲	SiC	۷/۲	۱۲۵/۶	۲۵-۷۴	Bwz1
۷۴/۰	۱۲/۸	۵۲/۹	۲۶/۰	۱/۸	SiC	۷/۱	۱۷۹/۱	۷۴-۱۴۵	Bwz2
۸۲/۰	۱۲/۱	۸۸/۵	۲۶/۰	۱/۸	SiC	۷/۰	۱۹۱/۸	۱۴۵-۲۰۰	Cgz
خاکرخ شماره ۷ (Typic Haplustepts)									
۸/۸	۱۲/۸	۲/۷	۴۲/۴	۱/۰	SiL	۷/۲	۵/۹	۰-۲۱	Ap1
۸/۱	۱۵/۰	۲/۶	۴۴/۷	۰/۵	SiC	۷/۴	۵/۴	۲۱-۵۵	Ap2
۹/۱	۱۲/۲	۴/۴	۴۷/۲	۰/۵	SiL	۷/۳	۵/۵	۵۵-۱۱۲	Bw
۸/۱	۱۲/۸	۲/۹	۴۶/۴	۱/۷	SiCL	۷/۲	۵/۲	۱۱۲-۱۵۰	C
خاکرخ شماره ۵ (Oxiaquic Ustifluvents)									
۲/۸	۱۲/۲	۱۴/۰	۴۶/۵	۰/۲	SiL	۷/۵	۱۲/۲	۰-۲۸	Ap
۲/۵	۱۲/۶	۱۴/۵	۴۶/۱	۰/۲	SiL	۷/۷	۹/۱	۲۸-۵۴	C1
۱۴/۴	۱۲/۱	۴/۸	۴۵/۸	۰/۱	SiCL	۷/۶	۵/۶	۵۴-۹۸	C2
۱۲/۴	۱۲/۶	۶/۰	۴۶/۸	۰/۲	SiL	۷/۷	۶/۶	۹۸-۱۵۰	C3
خاکرخ شماره ۴ (Oxiaquic Ustifluvents)									
۱/۹	۱۲/۴	۰/۷	۲۶/۲	۰	L	۷/۹	۲/۰	۰-۲۰	Ap
۲/۲	۱۲/۶	۱/۱	۲۸/۵	۰	L	۸/۰	۲/۲	۲۰-۷۰	Bw1
۷/۸	۱۲/۵	۵/۶	۲۹/۷	۰	L	۸/۱	۵/۲	۷۰-۱۱۵	Bw2
۷/۲	۱۲/۲	۵/۱	۲۹/۴	۰	L	۸/۱	۵/۰	۱۱۵-۱۵۰	C

ادامه جدول ۲

خاکرخ شماره ۲ (Typic Haplustepts)

۲۰/۵	۲۰/۵	۵/۸	۳۱/۸	۰	C	A/1	۰/۸	۰-۴۷	Ap
۱۶/۸	۱۵/۳	۶/۸	۲۸/۹	۰	C	A/۲	۰/۷	۳۷-۶۵	Bw
۱۲/۸	۱۵/۴	۶/۷	۲۹/۷	۰	C	۷/۹	۰/۷	۶۵-۱۱۵	Bk
۱۲/۸	۱۵/۷	۶/۳	۴۵/۴	۰	C	A/۰	۰/۶	۱۱۵-۱۵۰	C
خاکرخ شماره ۱ (Calcic Haplustepts)									
۸/۲	۱۷/۵	۵/۶	۳۵/۴	۰	SiCL	A/۱	۰/۹	۰-۱۷	Ap
۶/۷	۱۳/۳	۶/۳	۴۰/۲	۰	SiC	A/۳	۰/۸	۱۷-۴۶	Bw
۵/۳	۱۵/۴	۶/۱	۴۶/۱	۰	SiC	A/۲	۰/۷	۴۶-۱۲۳	Bk۱
۵/۸	۱۴/۷	۸/۴	۴۷/۸	۰	SiC	A/۱	۰/۹	۱۲۳-۱۵۰	Bk۲

شکل ۲. شماتیک از ترتیب فرآیندهای شور شدن، سدیمی شدن و سدیم زدائی و تشکیل ساختمان. با اقتباس از کلوبگ (۱۱).

در خاکرخ شماره ۸، در افق زیرسطحی علاوه بر تجمع املاح محلول، تجمع گچ نیز رخ داده است. تجمع گچ در این اراضی در اثر شرایط خاص ژئومرفولوژیکی است. رودخانه کارون دارای مقداری متناهی از یون‌های سولفات و کلسیم می‌باشد که از اتحاد سازندهای تبخیری در بالادست خوزستان منشاء گرفته است. این املاح در اثر سیلان رودخانه و یا تراوش جانی و یا آبیاری، طی سالیان متعددی به خاک اضافه شده و در اثر تبخیر سطحی در این خاک‌ها برجای مانده‌اند. رسوب املاح سولفات و کلسیم منجر به تشکیل گچ در این

خلیج فارس می‌باشد که توسط محققین دیگر نیز به آن اشاره شده است (۴).

در خاکرخ‌های شماره ۸ تا ۱۱ نیز با نبود زهکشی مناسب و تبخیر شدید، تجمع املاح و ایجاد شوری زیاد در خاکرخ داده و افق سطحی سالیک را پدید آورده با این تفاوت که در این خاک‌ها ساختمان منشوری ضعیف‌تری در افق کمبیک دیده می‌شود. علت آن می‌تواند به تراوش خشک شدن کمتر و عدم امکان آتشیوبی خاکرخ و درنتیجه عدم بروز اثرات سدیم در این خاک‌ها دانست.

در افق های سطحی خاک کمتر از ۵٪ درصد است، در این لایه به بیش از ۱۳٪ درصد بالغ می گردد.

در خاکرخ شماره ۶، بدون سیستم زهکشی مصنوعی، خاک فاقد تجمع نمک زیاد در خاک می باشد. در این بخش از اراضی با افزایش ارتفاع دشت نسبت به دریای آزاد و نزدیکی نسبت به رودخانه، وضعیت زهکشی اراضی بهبود یافته است (شکل ۱ و ۳).

خاکرخ شماره ۵ دارای اپی بدون اکریک و افق کمیک با ساختمان نیمه گوشه دار مکعبی است (جدول ۲). این خاک از لحاظ طبقه بندی در زیر گروه *Oxaquic Ustifluvents* قرار دارد. خاکرخ شماره ۴ که در شمال شهر اهواز حفر شده است، از لحاظ طبقه بندی در سیستم آمریکایی در گروه بزرگ *Oxyaquic Ustifluvents* قرار دارد. این خاک فاقد افق های تکامل یافته بوده و به این دلیل در راسته انتی سولر قرار دارد. این خاک از رسوبات آبرفتی مطبقی تشکیل شده است که تنها تکامل آن مربوط به تشکیل افق سطحی A یا اپی بدون اکریک است.

در مناطق شمال تر، با افزایش ارتفاع از سطح دریا و بهبود شرایط زهکشی، شوری اراضی نسبتا کاهش یافته است. به این دلیل، خاک دارای افق های تکامل یافته تری با سولوم ضخیم تر می باشد. این اراضی دارای اپی بدون اکریک و افق های کمیک و گاهی کلسیک است. بهبود زهکشی در این بخش از منطقه، سبب انتقال کربنات ها از سطح به عمق شده است. این پدیده در اراضی منطقه شاورور تا اندیمشک ملاحظه شد (خاکرخ های ۱ تا ۳).

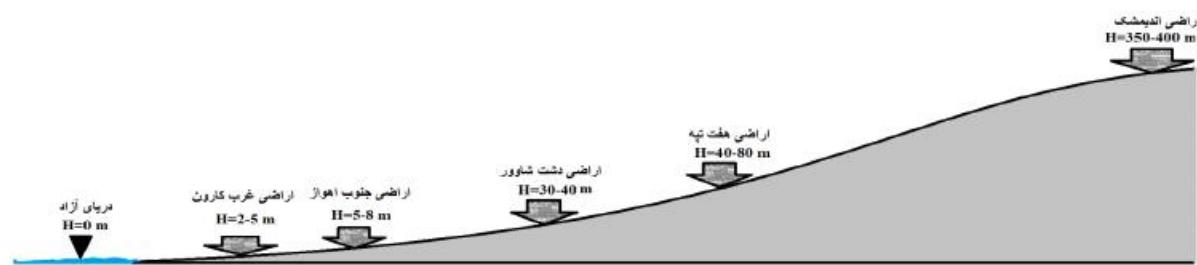
خاکرخ شماره ۲ در منطقه هفت تپه (در بخش شمالی استان) دارای افق های کلسیک به طور تپیک و مشخص است (جدول ۲ و ۳). این خاک در ارتفاع نسبتا بیشتری از دریای آزاد نسبت به سایر خاکرخ ها واقع شده (شکل ۳) و کشت گیاهان زراعی مثل ذرت، گندم، صیفی جات و غیره در این منطقه برای صدها سال متداول می باشد. بهبود شرایط زهکشی در این اراضی، سبب انتقال کربنات ها از لایه های سطحی و تجمع آنها به شکل نادول های درشت در قسمت های عمقی تر و تشکیل افق کلسیک شده است. این منطقه که جزئی از دشت بین النهرین است از خواستگاه های تمدن بشری است (۱۱).

اراضی شده است. چنین نتایجی توسط سایر محققین نیز ارائه شده است (۶).

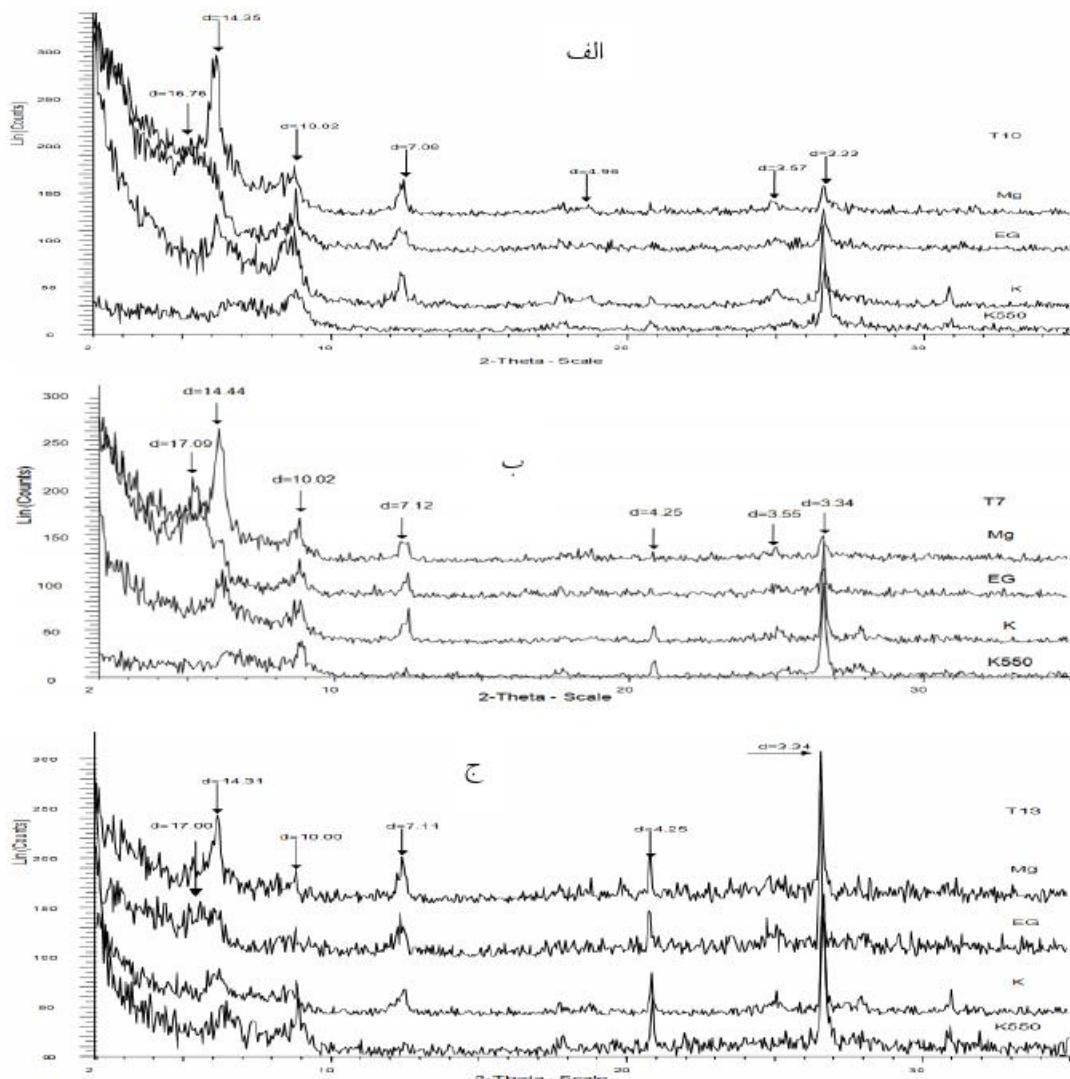
در خاکرخ ۷ به دلیل احداث سیستم زهکشی مصنوعی و عملیات آبشویی املاح طی ۱۰ سال اخیر، دارای شوری کمی می باشد. این خاک ها به دلیل کشت و کار نیشکر طی چند سال (حدود ۸ سال) دارای مقادیر بیشتری از مواد آلی نسبت به سایر خاک های مورد مطالعه در افق سطحی خود می باشد. به عبارتی با افزایش بقاوی گیاهی به سطح خاک، میزان مواد آلی افق سطحی افزایش یافته است. این افزایش تا عمق نسبتاً زیادی ملاحظه می گردد. جعفری و همکاران (۵) نتایج مشابهی را برای خاک های هفت تپه تحت کشت نیشکر گزارش نمودند.

در خاک خاکرخ های ۷ تا ۱۲ آهک به موقور در مواد مادری خاک وجود داشت. این خاک ها نه در مطالعات مورفولوژیکی و نه در آنالیز های آزمایشگاهی، تجمع ثانویه آهک به حد لازم برای افق کلسیک نداشتند که تا حدودی به زهکشی ضعیف این اراضی مربوط می گردد. مطالعات لایه بندی خاک های این منطقه نشان می دهد که وجود لایه ای با نفوذ پذیری کم در عمق ۳-۵ متری از سطح خاک، سبب تجمع آب در بخش های بالای این لایه می گردد (۲). این لایه مانع از بیرون رفتن زه آب از خاکرخ شده و مانع از آبشویی طبیعی خاک می گردد به طوری که املاح محلول تر از گچ نیز در این اراضی تجمع یافته اند. این خاک به واسطه وجود افق کمیک با ساختمان های مکعبی نیمه گوشه دار (subangular) و رژیم رطوبتی یوستیک، در راسته این سپتی سول قرار دارد. در این خاک شواهد مورفولوژیکی کمی از تجمع آهک به صورت میسیلیوم ملاحظه شد (جدول ۲).

در عمق ۱۳۶ سانتی متری از سطح این خاک ها، لایه سیاه رنگی دیده می شود که از دفن سریع مواد آلی در اعصار قدیم حکایت دارد. این لایه که در در دو طرف رودخانه با وسعت خیلی زیاد گسترده شده است، در اثر دفن سریع موجودات زنده در اثر سیلان های رودخانه و عدم نفوذ کافی اکسیژن به صورت زغال درآمده است. این لایه حاوی بقاوی گیاهی سخت پوستان دریابی بوده و دارای کربن آلی قابل توجهی است. در حالی که کربن آلی

شکل ۲. شعایری از اختلاف ارتفاع از سطح دریا در خاک‌های مورد بررسی.

شکل ۴. الگوهای XRD مربوط به افق Bw (الف) خاک‌خ ۱۲ آبدان، (ب) خاک‌خ ۷ امیرکبیر، (ج) خاک‌خ ۱ اندیمشک.

جدول ۴. نوع و تخمین نیمه کمی کانی های رسی در افق های مختلف پدون های مورد مطالعه در مطالعات XRD

شماره پدون	افق	کلرایت	بالی گورسکایت	ایلایت	کانولینیت	اسمکتیت	کوارتز
	Ap	++	-	++	++	+	+++
۱	Bw	+	-	++	+++	+	++
	Bk2	+++	-	++	+++	++	++
	Ap	++	-	+++	++	+	++
۷	Bw	++	+	++	++++	++	++
	C1	++	+	++++	++	++	++
	C2	++	-	++	+++	++	++
	Ap	+++	-	++	++	+++	+
۱۲	Bw2	+	+	+++	+++	++	+++
	Cg	+	+	++	++	+	++++

- وجود ندارد، + > ۱۰ درصد، ++ ۱۰-۲۰ درصد، +++ ۲۰-۴۰ درصد.

به میزان زیادی مشابه خاک های هفت تپه می باشد با این تفاوت که میزان کربنات های ثانویه افق کلسیک این خاک ها بیشتر می باشد (جدول ۳).

کانی شناسی خاکها
در شکل ۴ الگوهای XRD مربوط به افق Bw برای خاک رخ های مورد مطالعه (شماره های ۱ و ۷ و ۱۲) آورده شده است.

نوع و تخمین نیمه کمی کانی های رسی در افق های مختلف در جدول ۴ نشان داده شده است.

کانی های رسی خاک های منطقه وجود کانی های کلریت، ایلایت، کانولینیت، اسمکتیت و کوارتز را نشان داد. در بخش های جنوبی منطقه رس های گروه اسمکتیت به میزان بیشتری ملاحظه شد که با توجه به توزیع آن در کل خاک رخ تواری است (خاک رخ ۱۲). احتمال می رود که این رس از طریق پدیده انتشار و انتقال با آب رودخانه به خاک اضافه شده باشد. رس های

کشت و کار طولانی مدت و در نتیجه افزایش ماده آلی به سطح خاک و اثرات تجزیه ای آن با فشار گاز دی اکسید کربن در محلول خاک، سبب افزایش انحلال کربنات ها در خاک و تجمع مواد کربناته در عمق خاک شده است. به عبارتی تغییر پستی و بلندی از یک سو سبب بهبود شرایط زه کشی و آبشویی خاک شده و از سوی دیگر این عامل به طور غیر مستقیم با بهبود رشد گیاهان و افزایش ماده آلی به سطح، فرآیندهای خاکسازی را تسريع نموده است. افزایش رطوبت خاک به واسطه آبیاری سنگین به میزان ۱۵۰۰ میلی متر در سال سبب تشدید این فرآیند شده است. شرح بیشتر در تحقیقات دیگر آورده شده است (۱۱).

خاک رخ شماره ۱ در شمالی ترین نقطه منطقه (شمال شرقی اندیمشک) حفر شد (شکل ۱). ویژگی های شیمیایی و مورفولوژیکی این خاک نشان می دهد که آبشویی سبب تخلیه کامل املاح محلول و انتقال املاح نسبتاً محلول (کربنات ها) و تجمع ثانویه آنها در عمق خاک شده است. شرایط این خاکها

اسمکتیت بهمیزان کمی ملاحظه شد.

کانی رسی کانولینیت در خاک‌های این منطقه نمی‌تواند تشکیل گردد و از طریق مواد مادری به خاک به اثر رسیده است. مطالعه بخشی از مواد مادری خاک‌های منطقه (سازندهای گروه فارس) وجود کانولینیت را در این مواد مادری به‌فور نشان داد (۴).

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

مطالعه حاضر نشان داد که در خاک‌های اراضی پست، با ایجاد شرایط احیایی، افق‌های احیایی و رنگدانه‌هایی تشکیل شده است. هم‌چنین در این اراضی به‌واسطه تبخیر شدید سطحی، خاک دارای تجمع شوری و افق سالیک است. در بخشی از اراضی با احداث سیستم زهکشی زیرزمینی، نمک‌ها از پروفیل خاک شسته شده است. در قسمت‌های میانی دشت، بسته به فاصله از رودخانه و شرایط ژئومورفولوژی خاک، برخی از خاکرخ‌ها دارای تجمع نسبتاً کمتری از شوری می‌باشند. در بخش‌های شمالی، انتقال ثانویه آهک نیز رخ داده است. بافت خاک از بخش‌های شمالی استان به‌سمت جنوب رو به سنگینی است. ذرات درشت در قسمت‌های شمالی‌تر و ذرات ریزتر در بخش‌های جنوبی‌تر رسوبگذاری شده‌اند.

تکامل خاک‌ها از پیشرفت قابل ملاحظه‌ای برخوردار نیست. در بخش‌های جنوبی منطقه حداقل تحول خاک به تشکیل افق سالیک مربوط می‌گردد. در بخش‌هایی از منطقه که سابقه کشت و کار بیشتری داشته است (به‌ویژه در حاشیه رودخانه اروندرود) در اثر ایجاد درز و ترک در خاک و تشکیل ساختمان‌های متوسط در خاک و یا به‌واسطه تجمع ماتل در خاک، افق کمبیک تشکیل شده است. با بهبود شرایط زهکشی و آبشویی بیشتر در منطقه، افق کلسیک در بخش‌های شمالی تشکیل شده است. این حداقل میزان تکامل خاک در منطقه بوده و هیچ شواهدی از پیشرفت بیشتر فرآیندهای خاکسازی ملاحظه نشد. ترکیب کانی شناسی خاک‌های منطقه وجود کانی‌های کلریت، میکا، کانولینیت و کوارتز را نشان داد. با این

گروه اسمکتیت به‌واسطه اندازه بسیار ریزی که دارد، در اثر فرایندهای مکانیکی کمتر رسوب یافته و به‌وسیله جریان‌های انتقالی آب تا مسافت زیادی انتقال یافته‌اند. در بخش‌های شمالی دشت، کانی‌های اسمکتیت ممکن است در اثر تحول سایر کانی‌ها در اثر فرایندهای خاکسازی به‌ویژه آبیاری در دشت تشکیل شده باشد. این کانی می‌تواند هم در اثر تحول کلریت (۱۸)، هم در اثر تحول ایلیت به‌ویژه با کشت و کار و آبیاری شدید (۱۹) و یا در اثر تخریب پالی گورسکایت به خاک اضافه گردد. پالی گورسکایت کانی رشته‌ای تبخیری است که بیک آن به اندازه $1/05$ نانومتر است و در خاک‌های کشت نشده در خوزستان به‌فور یافت می‌شود ولی در رطوبت بیش از 300 میلی‌متر غیرپایدار بوده و از پروفیل خاک حذف شده و یا به کانی‌های قابل انساط تحول می‌باشد (۹). مطالعات نشان داده است که در اراضی خوزستان با آبیاری شدید این کانی تا حدود زیادی از پروفیل خاک حذف شده است (۹).

کانی‌های رسی در بخش میانی دشت (خاکرخ ۷) مشابه خاکرخ ۱ بود با این تفاوت که رس‌های اسمکتیت کمتری وجود نداشت. در این منطقه نیز کانی‌های رسی پالی گورسکایت در الگوهای XRD کمتر ملاحظه شد. مطالعات مشابه نشان داد که کانی‌های رسی کلریت، ایلیت، کوارتز و پالی گورسکایت اجزاء اصلی بخش رسی خاک در منطقه میانی دشت (هفت تپه) هستند (۳ و ۹).

در اراضی فلات‌های مرتفع در شمالی‌ترین منطقه دشت کانی‌های رسی ایلیت، کلریت، کانولینیت و کوارتز دیده شدند. در این منطقه رس پالی گورسکایت از ترکیب کانی‌های رسی خاک حذف شده است. این منطقه به‌دلیل قدمت بیشتر و وضعیت مناسب زهکشی از یک سو و آبیاری زیاد برای کشت و کار از سوی دیگر سبب ناپایداری این کانی و حذف آن از پروفیل خاک شده است (۲۱). حذف کانی پالی‌گورسکایت در برخی از مناطق سبب تشکیل کانی‌های گروه اسمکتیت شده است (۱۶)، با این وجود در این خاک‌ها تشکیل کانی‌های گروه

سپاسگزاری

مطالعه حاضر بخشی از طرح تحقیقاتی شماره ۸۵-۱۷ دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان است که قدردانی می‌شود.

وجود رس بالی گورسکابت در بخش‌های با زهکشی نامناسب وجود داشت ولی این کانی در شرایط زهکشی مناسب و یا کشت و کار حذف شده و یا به میزان زیادی کاهش یافته بود. اسمکتیت در بخشی از مناطق به صورت موروثی و در بخشی به صورت نوتشکیل در خاک ملاحظه شد.

منابع مورد استفاده

۱. بنانی، م. ح. ۱۳۷۷. نقشه رژیمهای حرارتی و رطوبتی خاک ایران. موسسه تحقیقات خاک و آب، وزارت جهاد کشاورزی.
۲. بی‌نام. ۱۳۶۸. مطالعه لایه بندي، تعیین هدایت هیدرولیکی در اراضی طرح‌های امیرکبیر و میرزا کوچک خان. شرکت مهندسین مشاور یکم، وزارت کشاورزی ایران.
۳. جعفری، س. ۱۳۸۴. مطالعه تحول میزروژیکی، ساختمانی، فیزیکوشیمیایی و ثبت پتانسیم در خاک‌ها و کانی‌های رسی اراضی تحت کشت تناوبی، نیشکری و بایر خوزستان. پایان نامه دکتری، دانشگاه شیراز.
۴. جعفری، س.، ح. نادیان و م. چرم. ۱۳۹۰. کانی‌شناسی سازندۀای زمین‌شناسی گروه فارس و خاک‌های حاصل از هوادیدگی این مواد مادری. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی شماره ۸۶-۲۸ دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان. ایران.
۵. جعفری، س.، م. باقرنژاد و م. چرم. ۱۳۸۴. ارزیابی تغییرات برخی از خصوصیات فیزیکوشیمیایی اراضی زراعی (تحت کشت نیشکر و تناوبی) و بکر منطقه هفت تپه، خوزستان. مجله علمی کشاورزی، انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز (۱): ۱۸۲-۱۶۵.
۶. عبداللهی، م. ۱۳۸۹. اثر عوامل مختلف خاکسازی روی خصوصیات برخی خاک‌ها در استان خوزستان. پایان نامه کارشناسی ارشد. واحد علوم تحقیقات اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی.
۷. نقشینه‌پور، ب. ۱۳۵۶. تجزیه آب، خاک و گیاه. جزو شماره ۵۳۱۲، دانشکده کشاورزی، دانشگاه جندي شاپور اهواز، ایران.
8. Chapman, H. D. 1965. Cation exchange capacity. PP. 891-901. In: C. A. Black (Ed.), Methods of soil analysis, Part 2. American Society of Agronomy, Madison, WI.
9. Chorom, M., M. Baghernejad and S. Jafari. 2009. Influence of rotation cropping and sugarcane production on the clay mineral assemblage. Appl. Clay Sci. 46: 385-395.
10. Claridge, G. 1978. Sample preparation by particle size separation. Chapter D1.A in Soil Bureau laboratory methods. D. Methods for mineral and element analysis. NZ Soil Bureau Scientific Report 10D.
11. Fanning, D. S. and M. B. Fanning. 1992. Soil morphology, genesis and classification. John Wiley and Sons. USA.
12. Green, A. J. 1981. Particle size analysis. D. A. McKeague (Ed.), Manual on Soil Sampling and Methods of Analysis. Canadian Society of Soil Science, Ottawa, Canada, PP. 4-29.
13. Jackson, M. L. 1973. Soil chemical analysis. New Delhi. Prentice-Hall of India Private Limited.
14. Jackson, M. L. 1975. Soil chemical analysis-advanced course. University of Wisconsin, College of Agric., Department of Soils, Madison, WI.
15. Jenny, H. 1941. Factors of Soil Formation. McGraw-Hill, New York, 281. p.
16. Khormali, F. and A. Abtahi. 2003. Origin and distribution of clay minerals in calcareous arid and semi-arid soils of Fars Province, Southern Iran. Clay minerals 38: 511-527.
17. Kittrick, J. A. and E. W. Hope. 1963. A procedure for the particle-size separation of soils for x-ray diffraction analysis. Soil Sci. 96: 312-325.
18. Lee, B. D., S. K. Sears, R. C. Graham, C. Amrhein, and H. Vali. 2003. Secondary mineral genesis from chlorite and serpentine in an ultramafic soil toposequence. Soil Sci. Soc. of Am. J. 67: 1309-1317.
19. Moritsuka, N., J. Yanai and T. Kosaki. 2002. Depletion of nonexchangeable potassium in the maize rhizosphere and its possible releasing processes. 17th World Congress of Soil Science. Bangkok, Thailand. 1919 p.

مطالعه تکامل خاک‌ها و تنوع کانی‌های رسی ...

20. Nelson, R. E. 1982. Carbonate and gypsum. PP. 181-199. In: A. L. Page (Ed.), *Methods of Soil Analysis. Part 2.* American Society of Agronomy, Madison.
21. Neaman, A. and A. Singer. 2004. The effects of palygorskite on chemical and physico-chimical properties os soils: a review. *Geoderma* Vol. 123, 297-323
22. Schaetzl, R. and S. Anderson. 2005. *Soils Genesis and Geomorphology*. Cambridge university press.
23. Singh, B. and K. W. T. Goulding. 1997. Change with time in the potassium content and phyllosilicates in the soil of the Broadbalk continuous wheat experiment at Rothamsted. *European J. Soil Sci.* 48: 651-659.
24. Soil Survey Staff. 1999. *Soil Taxonomy*. 2nd ed., No. 436. USDA.
25. Soil Survey Staff. 2002. Field book for describing and sampling soil. Version 2.0. National soil survey center, USDA, USA.
26. Soil Survey Staff. 2010. *Keys to Soil Taxonomy*. 2nd ed., USDA, NRCS.
27. Sposito, G. 2008. *The Chemistry of Soil*. 2nd ed., Oxford university press.
28. U. S. Salinity Laboratory Staff. 1954. Diagnosis and improvement of saline and alkali soils. USDA Handbook No.60. Washington, DC.